

Μάρτιος 2019 β

Τηλ: 210-96 52 336
pinteris@hotmail.com

Η Εφημεριδούλα

Τεύχος 255 Χρόνος 33ος

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Θάνος Γραμμένος

Πριν δύο ώρες γύρισα στο σπίτι, από την κηδεία σου. (15 Μαρτίου). Στην εκκλησία μίλησαν για σένα οι κόρες σου και μια εκπρόσωπος του αδελφού σου που ζει στον Καναδά. Ένωσα έντονα συναισθήματα. Ήξερα ότι ήθελες να πω δυο κουβέντες. Δεν το έκανα, γιατί δεν μπορούσα πια να σου πω, εκείνα που θα σου έλεγα τα χρυσά χρόνια της σχέσης μας 1982 – 2004. Ήταν τότε που σου έλεγα «εύχομαι να πεθάνω πριν από σένα, για να μη βιώσω το χαμό σου». Αυτό δεν θα μπορούσα να το πω τώρα πια. Πιστεύω πως τώρα καταλαβαίνεις γιατί δεν μίλησα.

Χάρη σ' εσένα έγινα συγγραφέας. Είχες πάρει το χειρόγραφο που σου είχα στείλει, χωρίς να με γνωρίζεις και το διάβασες μέσα στο λεωφορείο μιας περιοδείας, που έκανες τακτικά ανά τα βιβλιοπωλεία (συνήθεια που σου είχε μείνει από τα θεατρικά μουσουλούκια). Το διάβασες και είπες «εδώ έχουμε έναν νέο συγγραφέα».

Μόλις είδα για πρώτη φορά το πρόσωπό σου, όταν ήρθα στο Θυμάρι της οδού Ζαλόγγου ένιωσα μια απίστευτη άνευ όρων εμπιστοσύνη και ζεστασιά. Γι' αυτό άλλωστε, για πάνω από 20 χρόνια δεν είχαμε υπογράψει μεταξύ μας ούτε ένα συμβόλαιο. Αυτό δεν κλονίστηκε ποτέ μέσα μου. Ήσουν ακέραιος άνθρωπος, ακόμα και τότε που η σχέση μας πέρασε κρίση.

Το παράπονό μου: Κατ' αρχήν όταν άρχισε η συνεργασία δεν γνώριζα ότι θα έκανες ο ίδιος την επιμέλεια των κειμένων μου. Κατά δεύτερον δεν ήξερα τι ψείρας θα είσαι. Παρόλα αυτά μέχρι το 15ο βιβλίο, η διαδικασία ήταν ευχάρι-

στη. Βέβαια με κάθε βιβλίο γινόσουν όλο και πιο σχολαστικός. Φτάσαμε σε σημείο να μου παίρνει διπλάσιο χρόνο να δω τις παρατηρήσεις από το χρόνο που είχα ξοδέψει για να γράψω το βιβλίο. Έγραφε «εκθέσεις» ολόκληρες.

Στο 16ο βιβλίο (Το Εθνικό μας ασυνείδητο) αγανάκτησα. Το 20% αυτού του βιβλίου είναι πράγματα που ήθελες να πεις εσύ, και τα έλεγε μέσα από μένα. Η άμυνά μου ήταν τα κομμάτια αυτά να τα βάζω γράφοντας «και όπως λέει ο εκδότης μου». Αγανάκτησα λοιπόν, και πήγα σε άλλο εκδοτικό οίκο για να καταλάβω ότι ήσουν η εξαίρεση. Το «οικογενειακό» κλίμα που υπήρχε στο Θυμάρι, δύσκολα δημιουργείται. Έπεσα σε «σούπερ μάρκετ» και μετά από ένα εκδοτικό φιάσκο με πολλαπλές ζημιές, επέστρεψα στο Θυμάρι για να βγάλουμε το 2001 εκείνο το περίφημο «Δεν ξέρω τι θέλω» από το οποίο μου έδωσες μέσα σ' ένα χρόνο 20.000 για συγγραφικά δικαιώματα.

Η οριστική διακοπή της συνεργασία μας ήρθε το 2005 με το «Τι Έμαθες»; Άλλο βιβλίο σου είχα δώσει, και άλλο εξέδωσες! Είχες μάλιστα το θράσος να μου πεις ότι, δεν θα πάρω ποσοστά από την πρώτη έκδοση για να καλύψεις τα αυξημένα έξοδα από τις συνεχείς διορθώσεις, που εσύ είχες κάνει! Από εκεί και πέρα, σταδιακά η σχέση χάλασε. Τσακωνόμαστε στο τηλέφωνο τα βράδια, συνήθως πιωμένοι και δεν ξέραμε τι λέγαμε.

Έμεινα για 3 χρόνια χωρίς εκδοτικό οίκο. Έξω από το Θυμάρι ήμουν «έξω απ' τα νερά μου». Ευτυχώς, έπεσα σε καλά χέρια. Μπορεί να μην είναι τόσο οικογενειακό το κλίμα όσο στο τότε Θυμάρι, αλλά δεν είναι με τίποτα το ψυχρό κλί-

μα μιας επιχείρησης χωρίς αρχές και σεβασμό στον αναγνώστη. Μπορεί να μην κάνει την επιμέλεια ο εκδότης, αλλά να σου πω; Το προτιμώ χίλιες φορές! Δεν έχω καμία όρεξη να περάσω τα ίδια. Σαν επιμελητής κειμένου μου ήσουν χαρά στο 8-10 πρώτα βιβλία. Από τις αντιδράσεις σου τα τελευταία χρόνια, κατάλαβα ότι εγκρίνεις την επιλογή μου για τον εκδοτικό οίκο που με τον οποίο συνεργάζομαι. Σου ομολογώ πως αν είχες πει τότε «κακή» κουβέντα θα προβληματιζόμουνα.

Όταν τα ξαναβρήκαμε το 2016, ήταν πια αργά για να συνεργαστούμε. Άσε που μερικές φορές μου έλεγε ατέλειωτες ιστορίες από το τηλέφωνο που με κούραζαν, αλλά τις έλεγε τόσο ωραία, που δεν πήγαινε η καρδιά μου να σε κόψω.

Ήσουν ακέραιος. Ήσουν δύσκαμπτος, αλλά όχι άκαμπτος διότι είχες ανθρωπιά. Ήσουν μεγάλος ηθοποιός και καθόλου υποκριτής. Ήσουν δίκαιος. Πολύ το ευχαριστήθηκα όταν πήγες στο κόμμα σου πριν τις εκλογές του 2004 και τους είπες ότι θα ψηφίσεις τους αντιπάλους. Εκτιμώ που όταν σου έλεγα «Βρε Θάνο, γιατί το εξέδωσες αυτό το βιβλίο; Θα έχεις ζημιά» και απαντούσες «έπρεπε να εκδοθεί». Μου άρεσε το χιούμορ σου.

«Ελαττώματα» δύο: Ήσουν συγκεντρωτικός και πεισματάρης.

Δεν θα ξανασυναντηθούμε στο Θυμάρι. Στα θυμαράκια, σίγουρα.

Όμως, λυπάμαι που δεν είσαι σε θέση να μου κάνεις διορθώσεις σ' αυτό το κείμενο.

**Για χαρά αγαπημένη μου
«Βλάχο».**

Γεώργιος

(όπως με αποκαλούσες στις καλές μας).

To Site

www.pinteris.gr

σχεδιάστηκε και υποστηρίζεται από

→ Κατασκευή ιστοσελίδων

→ Κατασκευή e-shop

→ Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών

www.imagnetech.gr 693 23 91 553

Ένας μυστηριώδης επισκέπτης

(Διήγημα)

I

Ο Σωκράτης καθόταν στο μπαλκόνι του σπιτιού του πίνοντας τον καφέ του κι αγνάντευε τη θάλασσα. Όποτε το επέτρεπε ο καιρός, ήταν ο τρόπος που του άρεσε να ξεκινά τη μέρα του και ο φθινοπωρινός καιρός το επέτρεπε συχνά. Ανάμεσα στο ισόγειο πέτρινο σπίτι του και τη θάλασσα παρεμβαλλότανε μια ξεραμένη αμμουδιά με καλαμιές εδώ κι εκεί, και ξερά φύκια. Γι' αυτό το λόγο αυτή η παραλία δεν μάζευε κόσμο. Ούτε στο κατακαλόκαιρο. Για τον ίδιο ακριβώς λόγο διάλεξαν με τη σύντροφο του Εύα αυτό το μέρος για να χτίσουν το σπίτι τους. Αυτή ήταν η τρίτη χρονιά που έμεναν εκεί. Ο φθινοπωρινός ήλιος μόλις είχε ξεφυτρώσει από τη θάλασσα που απλωνότανε νοηλεκικά στον ορίζοντα.

«Καλημέρα», ακούστηκε μια φωνή από την δεξιά πλευρά του μπαλκονιού. Ξαφνιάστηκε. Είχε καιρό να δει άνθρωπο στην περιοχή και μάλιστα τόσο νωρίς το πρωί. Γύρισε προς τα δεξιά του. Ήταν ένας άντρας γύρω στα 30 με μακρυνά κυματιστά μαλλιά που έφταναν μέχρι τους ώμους και χωρίστρα στη μέση. Ο ήλιος τους έδινε ένα χρυσοκόκκινο χρώμα που έκανε αντίθεση με τα κρεμ ρούχα του. Ήταν χαμογελαστός. Στεκότανε μπροστά στη μικρή καγκελωτή γαλάζια πόρτα. Παρόλο που τον έβλεπε για πρώτη φορά, ένιωσε οικείος. Έτσι ανταπέδωσε τον χαιρετισμό, χωρίς όμως να σηκωθεί από την κουνιστή πολυθρόνα του.

- Καλημέρα. Τι σας φέρνει σ' αυτό το έρημο μέρος τόσο πρωί; Χρειάζεστε κάτι; ρώτησε ο Σωκράτης.

- Ήρθα για σας.

- Για μένα;

Σηκώθηκε αμέσως από τη θέση του.

- Περάστε. Σπρώξτε την πόρτα.

Του έγνεψε να καθίσει.

- Τι θέλετε από μένα;

- Να μιλήσουμε.

- Για ποιο πράγμα;

- Για μένα.

- Τώρα έχω δύο ερωτήσεις και μιας κι έχεις λιγότερα από τα μισά μου χρόνια, δεν μου έρχεται να σου μιλάω στον πληθυντικό. Σε πειράζει;

- Καθόλου. Ακούω τις δύο ερωτήσεις.

- Κατ' αρχή, πώς σε λένε;

- Ας το αφήσουμε για τώρα αυτό. Πάμε στις δύο ερωτήσεις.

- Τώρα οι ερωτήσεις γίνανε τρεις. Η πρώτη: Για ποιο λόγο θέλεις να μιλήσεις με μένα; Η δεύτερη: Γιατί τόσο νωρίς το πρωί; Και η τρίτη...

- Γιατί δεν είπα τ' όνομά μου. Σωστά;

- Ολόσωστα.

- Λοιπόν. Διάλεξα εσάς γιατί γνωρίζω όλη σας

την πορεία σαν ψυχολόγος.

- Όλη μου την πορεία; Υπερβολικό μου φαίνεται. Τέλος πάντων. Πάμε παρακάτω.

- Διάλεξα τόσο νωρίς το πρωί, γιατί ο νους σας αυτή την ώρα είναι καθαρός. Δεν έχετε καταπιαστεί ακόμα με την έρευνά σας. Συνήθως ξεκινάτε μετά τις 10:00. Από κει πέρα δεν έχετε μυαλό για τίποτε άλλο.

- Δίκιο έχεις, αλλά πού τα γνωρίζεις όλ' αυτά;

- Θα σας εξηγήσω σε λίγο. Διάλεξα αυτή την εποχή, γιατί η σύντροφός σας λείπει και δεν θέλω τρίτο σ' αυτή τη συζήτηση.

Ο Σωκράτης είχε εντυπωσιαστεί με τις ξεκάθαρες και άμεσες απαντήσεις. Ο επισκέπτης ήταν... διαβασμένος. Σηκώθηκε αργά από την πολυθρόνα του.

- Ο καφές κρύωσε. Πάω να βάλω φρέσκο. Θέλεις καφέ;

- Όχι, ευχαριστώ.

- Νερό;

- Ούτε. Βάλτε τον καφέ με την ησυχία σας και τα λέμε.

Ο Σωκράτης πήγε προς την κουζίνα έχοντας μια περίεργη αίσθηση. Ούτε ευχάριστη ούτε δυσάρεστη. Απλά περίεργη. Κοίταξε έξω από το παράθυρο. Δεν είδε κανένα μεταφορικό μέσο. Γνώριζε ότι το πρώτο λεωφορείο θα περνούσε σε μισή ώρα. Πώς βρέθηκε αυτός εδώ; Έβαλε καφέ κι επέστρεψε στο μπαλκόνι.

II

Κάθισε στην πολυθρόνα, πήρε μια γουλιά καφέ και παρέμεινε σιωπηλός κοιτάζοντας τον επισκέπτη.

- Καταλαβαίνω ότι σας έχω μπερδέψει.

- Αυτό είναι αλήθεια.

- Θα σας εξηγήσω, είπε μ' ένα χαμόγελο.

Έμεινε για λίγο σιωπηλός κοιτάζοντας τη θάλασσα.

- Ο λόγος για τον οποίο δεν σας είπα τ' όνομά μου είναι διότι, στην πραγματικότητα, ... δεν υπάρχω.

Το πρόσωπο του Σωκράτη άλλαξε. Την περιέργεια διαδέχθηκε μια κατάσταση εγρήγορης.

Άκουσε καλά;

- Δεν έχεις όνομα και δεν υπάρχουνς...

- Ξέρω, ακούγεται τρελό αλλά είναι αλήθεια.

Αμέσως από τον Σωκράτη υψώθηκαν κεραίες και ραντάρ ανίχνευσης κάποιας ψύχωσης.

- Σ' ακούω.

- Αυτό που βλέπετε μπροστά σας είναι ένα όραμα. Έζησα πριν από πάρα πολλούς αιώνες.

Ο Σωκράτης είχε αρχίσει να νιώθει μια περίεργη ζαλάδα. Σύμφωνα με αυτά που του λέει αυτός ο παράξενος άνθρωπος, αν δεν είναι «κουνημένος», τότε ο Σωκράτης είναι αυτός που βλέπει το όραμα. Ο επισκέπτης κατάλαβε τη δυσφορία του.

- Μην ανησυχείτε. Εσείς μια χαρά βλέπετε. Δεν βλέπετε όραμα. Εγώ είμαι όραμα.

- Εσύ είσαι όραμα, αλλά εγώ δεν σε βλέπω σαν όραμα, σωστά;

- Πολύ σωστά, απάντησε ικανοποιημένος ο επισκέπτης.

- Τι «πολύ σωστά»;! Τώρα είναι που δεν καταλαβαίνω απολύτως τίποτα.

Είχε πραγματικά μπερδευτεί. Αν εξαιρούσε αυτά που του έλεγε, τίποτα στα εξωτερικά αυτού του ανθρώπου δεν έδειχνε παθολογία. Ούτε γυάλινο βλέμμα, ούτε απουσία ειρμού στο λόγο του, ούτε απρόσφορο συναίσθημα, τίποτα. Άλλωστε την παθολογία ο Σωκράτης την έπια-

Η συνέχεια στην ιστοσελίδα pinteris.gr στα “Κείμενα”.

Γιώργος Πιντέρης, Ph. D.

Ο ψυχολόγος που έχουν εμπιστευτεί 550.000 αναγνώστες

**Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ
ΠΛΕΥΡΑ
ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ**

Το χρήμα Υπηρετής ή αφεντικό σου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

**Θα βρείτε άρθρα μου
και στην ιστοσελίδα
ΨΥΧΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ**

**Συνεδρίες μέσω Skype
(εκτός Αττικής)
Πληροφορίες
pinteris@hotmail.com**

**Στο pinteris.gr
ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ**

6ος χρόνος!

**Κάθε Τετάρτη 11-11.30
ακούτε ζωντανά από το διαδίκτυο
στο ραδιοφωνικό σταθμό**

**Κέντρο Καρδιάς 95
την εκπομπή
«Χαβαλές & Επιστήμη»**

που κάνουμε

με τη Μαρίτα Μυρωνάκη.

Η εκπομπή επαναλαμβάνεται

κάθε Σάββατο 11-11.30

COOLMATTERTECHS

Υποστήριξη Υπολογιστών

210 422 5065

210 422 6665

6931 251 421